

saaledes at Kredsen af Aldersrentenydere vil blive indskrænket. Angaaende de Maksimumsgrænser for Indtægten, der er sat for at blive optaget paa den laveste Aldersrente, hvilket vil sige $\frac{1}{12}$ af den fulde Aldersrente, kan jeg henvise til Bilag 4, Skrivelsen fra Statistisk Departement af 20. April. Jeg vil senere i Slutningen af min Tale vende tilbage til, hvorledes Forholdene vil stille sig med Hensyn til Indtægt- og Formuegrænsen i Forhold til den nu gældende Lov. Retten til at oppebære fuld Aldersrente med det faste Beløb efter § 5 er betinget af, at vedkommendes aarlige Indtægt, beregnet efter de i tredje Stykke nævnte Regler, ikke repræsenterer en Værdi, der i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner samt de Købstæder, der ved sidste almindelige Folketælling havde over 10 000 Indbyggere, er over 200 Kr., i de øvrige Købstæder og Marstal ikke repræsenterer en Værdi paa over 150 Kr. og for Flækkernes og Landkommunernes Vedkommende ikke overstiger 100 Kr. Alle de Tal, jeg her har nævnt, gælder Ægtepar, hvor begge er fyldt 65 Aar. For alle enligt stillede gælder baade i By og paa Land, at deres Indtægt ikke maa overstige 100 Kr., naar de skal kunne oppebære fuld Aldersrente.

Ændringsforslag Nr. 9 angaar Aldersrentenydere, der er optaget i et kommunalt Alderdomshjem. Der er indført den Ændring her, at de skal være pligtige at indbetale den Del af deres aarlige Indtægt, der ligger over et Beløb af i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner 240 Kr., i Købstæderne og Marstal samt i Landkommuner med en bymæssig Bebyggelse, i hvilken der ved sidste Folketælling var mindst 2 000 Indbyggere, 180 Kr. og i andre Landkommuner og Flækkerne 120 Kr. Dette er gjort, fordi det i visse Tilfælde har vist sig, at man endog har kunnet samle Penge op, naar man var paa et Alderdomshjem. Der kan være Tvivl om, hvorvidt de Beløb, der her er sat, er de rigtige. Tanken er, at de skulde være tilstrækkelige til de Fornødenheder, som de gamle behøver, som bor paa et Alderdomshjem.

Ændringsforslag Nr. 10, 11, 12, 14 og 16 skyldes Forslaget om at blive staaende ved de faste Takster. Det Flertal, som har sluttet sig til Ministerens Ændringer, er af den Opfattelse, at det er rigtigt at blive staaende ved den gældende Lovs Fordeling af Udgifterne til Stat og Kommune, nemlig som jeg har nævnt, henholdsvis $\frac{7}{12}$ og $\frac{5}{12}$ Paa Grund af Grænserne for Sygehjælp og personligt Tillæg vil det være nødvendigt, at der for Regnskabsaaret 1927—28 af-

lægges Regnskab fra 1. April til 30. September 1927 og fra 1. Oktober 1927 til 31. Marts 1928 hvert for sig (Ændringsforslag Nr. 13).

Ændringsforslaget Nr. 18 fritager dem, der under den nugældende Lov faar fuld Aldersrente, uanset at de kun er mellem 60 og 65 Aar, for paa ny at skulle have Samtykke af Indenrigsministeren eller Anerkendelse af Invalidforsikringsretten. Man erindrer, at efter Lovforslagets § 1, som ogsaa findes i den nugældende Lov, kan der under visse Omstændigheder ydes Aldersrente allerede fra det 60de Aar, naar der er særlige Forhold til Stede og $\frac{3}{4}$ af Kommunalbestyrelsen vedtager det, og Indenrigsministeren godkender det. Man har ment, at det var unyttigt at forlange disse Betingelser opfyldt paa ny, ligesom de, der er mellem 62 og 65 Aar, og som er blevet Invalid og derfor faar Aldersrente i Henhold til Bestemmelserne for 65-aarige i Aldersrenteloven, ikke paa ny skal underkastes en Kendelse af Invalidretten, medens Ændringsforslag Nr. 19 giver Kommunalbestyrelserne Ret til at forlange, at de Personer, der nyder Aldersrente, paa ny skal indgive Begæring herom. Ændringsforslag Nr. 20 er af formel Natur.

Ændringsforslag Nr. 21 er nødvendigt, fordi det i Lovforslagets § 22 er fastsat, at de dér omhandlede Personer, indtil de fylder 65 Aar, kun skal oppebære $\frac{2}{3}$ af den faste Rente. Jeg vil derom sige, at hvis der blandt dem skulde være nogle, som var særlig vanskeligt stillede enten paa Grund af Sygdom eller andre særlige Omstændigheder, vil de kunde ansøge om Aldersrente i Henhold til § 1, hvorefter Kommunalbestyrelsen er berettiget til at give dem Aldersrente, og hvorefter de vil falde ind under de almindelige Bestemmelser, men man har ikke ment at kunne give Kommunalbestyrelsen Ret til at yde dem Sygehjælp eller Hjælp i Trangstilfælde, da dette ganske vilde kunne ophæve Bestemmelsen om, at de kun skal have to Trediedeles Aldersrente.

Ændringsforslag Nr. 24 skyldes, at de i Ændringsforslag Nr. 5 foreslaaede Grænser for Sygehjælp og personligt Tillæg først kan bringes til Anvendelse i Regnskabsaaret 1929—30. Det er med andre Ord en Overgangsbestemmelse, der her er Tale om.

Dette er i det væsentlige de Ændringer, der har Betydning, og det, som nu kunde have Interesse, er, hvordan det ændrede Lovforslag stiller sig i Forhold til den gældende Aldersrentelov. Som jeg allerede har nævnt ved Motiveringen af Ændringsforslagene, er Forholdet det, at vi bliver staaende paa